

ΜΙΜΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

«Ο βετεράνος πολιτικός της Αριστεράς μιλάει στη «Γ» για το χθες και το σήμερα της πολιτικής»

Στον ΔΙΟΝΥΣΗ ΖΑΚΥΝΘΙΝΟ

«Πιο αναλώσιμοι οι νέοι ηγέτες»

Ο Μίμης Ανδρουλάκης δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις. Με μια πολυκύμαντη διαδρομή στην Αριστερά, έχοντας πλέον περάσει τα 70, έχει επιλέξει για τον εαυτό του τον ρόλο του συγγραφέα καταγράφοντας τα πολιτικά γεγονότα και τους πρωταγωνιστές τους, όπως τα έζησε.

Στο βιβλίο του «Κάτω από τις στάχτες», που παρουσιάστηκε πρόσφατα στην Πάτρα, φωτίζει άγνωστες πτυχές της ζωής των πολιτικών που σημάδεψαν τη Μεταπολίτευση.

«Δημιουργήσαμε μια διευρυμένη Δημοκρατία, οπωσδήποτε μια μεγάλη κατάκτηση, αλλά η οικονομία δεν είχε την παραγωγικότητα εκείνη για να στηρίξει τις προσδοκίες των Ελλήνων», τονίζει μιλώντας στη «Γ», προβλέποντας ότι «η ελληνική οικονομία θα έχει την τάση και στο μέλλον για κρίσεις». Όσο για τους σημερινούς πολιτικούς, υπογραμμίζει με νόημα ότι «οι νέοι ηγέτες φαίνονται πιο αναλώσιμοι», προσθέτοντας, ωστόσο, ότι «στην πορεία θα κριθούν όλοι».

Πώς πιστεύετε ότι θα αναδούσαν οι πρωταγωνιστές του βιβλίου σας εάν το διάβασαν; Τι εκτιμάτε ότι θα έλεγαν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο Χαρίλαος Φλωράκης;

Αυτή είναι η πιο ωραία ερώτηση που μου έχουν κάνει ποτέ. Πού τη σκέφτηκες αυτή, ρε; Θα χαμογελούσαν, με ευχαρίστηση. Θα έλεγαν ότι με αγάπη τα έγραψα αυτά. Είμαι σίγουρος ότι θα χαμογελούσαν, όλοι.

Δεν θα ενοχλούνταν;

Ο Καραμανλής, απλώς, θα νευριάζε λίγο. Θα έκανε ότι νευριάζει λίγο επειδή, εν πάση περιπτώσει, αποκάλυψε τον μεγάλο του έρωτα. Αλλά μετά, θα χαμογελούσε. Ο Ανδρέας, ούτε συζήτηση. Θα ήταν ευτυχής!

Δεν θα τον ένοιωζε καθόλου;

Καθόλου!

Ο Φλωράκης;

Και ο Φλωράκης θα ήταν ευχαριστημένος, γιατί ουσιαστικά τον καταλαβαίνω βαθύτερα. Κι εκεί που διαφωνήσαμε και χωρίσαμε στο τέλος, εν πάση περιπτώσει, τον κατάλαβα. Γιατί νιώθω τη βαθύτερη αιτία της αναδίπλωσής του, τότε.

Σε μια κριτική για το βιβλίο σας διάβασα την επισήμανση ότι αυτό περιγράφει μια Ελλάδα που πλέον δεν υφίσταται και η οποία για τους νέους αναγνώστες του θα φαντάζει εξωπραγματική. Τι λέτε επ' αυτού;

Είναι λίγο σαν να είναι ένας άλλος πλανήτης η

πρώτη Μεταπολίτευση. Πράγματι, οι νέοι το αντιμετωπίζουν σήμερα σαν εξωπλανητικό βιβλίο και το απολαμβάνουν με τον δικό τους τρόπο. Όχι όπως το διαβάζουμε εμείς, οι παλιοί.

Δηλαδή;

Έχει αλλάξει ριζικά η πραγματικότητα. Το βιβλίο αυτό τελειώνει το 1993 ουσιαστικά, άντε πιάνει λίγο έως και το 2000. Το επόμενο βιβλίο θα είναι «Η Μεγάλη Παγκόσμια Κρίση και η Χρεο-

«Θα έλεγαν ότι με αγάπη τα έγραψα αυτά. Είμαι σίγουρος ότι θα χαμογελούσαν, όλοι», λέει για τους πρωταγωνιστές του βιβλίου ο Μίμης Ανδρουλάκης. Η φωτογραφία είναι του Δημήτρη Χριστοδουλόπουλου.

κοπία της Χώρας». Θα είναι το τρίτο βιβλίο της βιογραφίας μου.

Υπάρχει διάχυτη η πεποίθηση, η εκτίμηση,

Κάτι περισσότερο από μια ιστορική αφήγηση

Στο βιβλίο του, «Κάτω από τις στάχτες», ο Μίμης Ανδρουλάκης ακολουθεί τη λογική της μικροιστορίας, δίνοντας έμφαση σε φαινομενικά ασήμαντα περιστατικά, τα οποία, ωστόσο, σηματοδότησαν σαρωτικές αλλαγές και αναστροφές.

Προσωπογραφίες, σκηνές, δράματα και ευτράπελα από τη Μεταπολίτευση περιγράφονται γλαφυρά, ενώ από την αφήγησή του δεν θα μπορούσαν να λείπουν λεπτομέρειες της προσωπικής ζωής των πολιτικών προσώπων, η ανάδειξη των ρωγμών του χαρακτήρα τους και των αδυναμιών τους. Και ακριβώς επειδή ο Μίμης Ανδρουλάκης ανοίγει κλειστές πόρτες, το βιβλίο του είναι κάτι περισσότερο από μια ιστορική αφήγηση της ελληνικής πολιτικής.

ότι αυτοί που κυβέρνησαν μεταπολιτευτικά, ευθύνονται για τη χρεοκοπία της χώρας. Ποια είναι η δική σας άποψη;

Είναι πιο περίπλοκο το ζήτημα. Δυστυχώς, μπήκαμε στη Δημοκρατία το 1974 με μεγάλες προσδοκίες, αλλά η οικονομία της χώρας δεν μπόρεσε να τις στηρίξει. Είχαμε μια ροπή προς τα διπλά ελλείμματα. Εκεί, βεβαίως, υπάρχει και η ευθύνη των πολιτικών, αλλά το πρόβλημα της Ελλάδας είναι δομικό και διαρθρωτικό. Είναι πιο βαθύ πρόβλημα το ελληνικό. Ας πούμε, δημιουργήσαμε μια διευρυμένη Δημοκρατία, οπωσδήποτε μια μεγάλη κατάκτηση, αλλά η οικονομία δεν είχε την παραγωγικότητα εκείνη για να στηρίξει τις προσδοκίες των Ελλήνων. Η ελληνική οικονομία θα έχει την τάση και στο μέλλον για κρίσεις.

Τελικά, η εποχή των μεγάλων ηγετών έχει περάσει;

Ε, ναι. Είχαμε ιστορικούς ηγέτες, όπως ήταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο Φλωράκης, ο Κύρκος, ο Μητσοτάκης. Πράγματι, οι νέοι ηγέτες φαίνονται πιο αναλώσιμοι. Δεν έχουν την ιστορικότητα και την πυκνότητα που είχαν οι παλαιοί ηγέτες, αλλά στην πορεία θα κριθούν όλοι.